

ստորագրեք: — Զերբակալուածները կարճ միջոց մը արդելուած մալէն ետքը՝ հետչետէ արձակութեան:

Մահուան տասնամեակի առթիւ եւ յարմար համարեցի պատմել նախ վերջալորութիւնը, յետագայ յօդուածներուս մէջ ընթերցող պիտի գանէ իմ յիշողութիւնները Գրիգոր Արծունիի կեանիք եւ գործունեւթեան գլխաւոր պարագաներուն վայ:

Կ. ՑՈՒՐՈՎՆ

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ

ԲԺՇԿ ԳՈՂՅ. ՆԱՀԱԳԻՑ ԲՈՒԼՈՒՆԵՐՆ
(ՀՐԱՄԱՆ-ԱՊԵԽ-)

Ցաւալի է որ Ռուսինեան չկրցաւ յաջորդտարիներն ալ Հրատարակիլ իւր Տարեցցը. արդեքից ինչ շահեկան նիւթեր պիտի գրէր անոնց մէջ. ժողովրդային ինչ շեղեցիկ գանձի պիտի բաշխեր անոնց միջցաւ. Կ'երեւայ թէ Ռուսինեան ժամանակ չէ ունեցած զալակը Տարեցցյի Հրատարակութեամբ, վասն զի ձնքք կը զարնէ նոր գործի մն, չայերէնի կը սկսի թարգմանել Վկիտոր Հերուցի «Ընչաղուն նոյն իսկ Հեղինակին արտօնութեամբը, ինչպէս կը յայտնեն Ռուսինեանի եւ Ա. Հերուցի միջնեւ փոխանակուած մէկ երկու նամակները, որոնք այդ թարգմանութեան սկիզբը զետեղուած, ոչ նուազ մեծ պատիւ եւ Ռուսինեանի գրչին եւ տաղանդին: Այդ նամակները հետեւեալնեն իրենց ֆրանսերեններով հանդերձ:

»A Monsieur Victor Hugo

à Paris.

Maitre,

Permettrez-vous à un oriental de communiquer à ses compatriotes quelques lueurs de Votre éclatant génie, en l'autorisant à traduire, en langue arménienne, l'une de vos œuvres immortelles, Ruy Blas?*

Le traducteur se glorifierait de cette marque de Votre sympathie pour ses frères Arméniens, qui jadis brillèrent dans un coin de l'Orient, au pied du mont Ararat, berceau de l'humanité, mais qui, tombés depuis, hélas! en léthargie, ouvrent enfin des yeux ravis au soleil de la civilisation française, dont ils reconnaissent en Vous, Maitre, le rayonnement le plus resplendissant.

Constantinople, Pétra, 29 Ventôse 1873.

Votre admirateur sincère et dévoué

ROUSSIGNAN.*

Առ Ցիար Ալիսու Հիւս:

Ի Բարեւ:

Այս ներէն արեւելցույ մը Զեր փայլակնացաց հանարկուն արց մ'հարդրել իր հոգրենացաց, համան նոր Հեղինակը յարձմանիք բարբառ թարգմանելու Զեր մահա գործեան մէկ նիւր Պար:

Փառք անձն ար գրէ թարգմանիք ըստ Հեղինակու ար նշանակը վասն իր հոգրենից եղարքոց Հայկացու, որք մերդ փայլեցան Ծովիկ յափին, ուս սոսուով Արտաս շիրն օրքն մարդկութեան, բայց որք ընկրցուած յանձնեան անց՝ ի բան մեռլայացան, կը բան համա հոգ արք արտօնուած զնուն ընդու ընդու պատմա որքն ֆանի ամեարշէրթ ութեան, զրոյ է Ենց իսկ Քը տեսնան Արպես, յսդ գլուխուաննէ ճառագաթթուան:

Կ. Պալիս, Բերա, 29 Մրգիւ 1873:

Անկեդ Հացու Զեր և անհանուեր

Ի Ա-Արկան:

»A Monsieur Roussignan

à Constantinople, Pétra.

Votre noble et éloquente lettre me parvient, Monsieur, fort en retard; je la reçois aujourd'hui et j'y réponds immédiatement.

J'aime l'Orient, vous le savez, et mes yeux se tournent souvent vers ce pays de l'aurore. Je serai charmé de votre traduction de Ruy Blas en arménien, et je vous autorise à la publier.

Si la vente produit un bénéfice, fixez ma part d'auteur à la somme qui vous paraîtra juste et donnez-la aux pauvres.

Croyez à ma sympathie cordiale

VICTOR HUGO.*

Guernessey, Hauteville house, 4 Messidor 1873.

Առ Ցիար Ալիսունիք

Ի Վ. Պալիս, Բերա:

«Զեր արքիւ և պերմախոս նամանից Ցիար, Բերա ու Հեղինակը հասու այսօր ընկալց եւ անմիջակէ կը ուսուանանեմ:

Այս սիրեան վաղ Արքաներ, գիտէ արքէն, և այլին կը կրաքանակ էնու սկը երկիրն արլուրաց: Սիրակ է բն սկսեն ինչ Պատմուած արմաներն Թարգմանութեան եւ Կ'արտուսն ըզեւէ ապադրութեամբ է լցո այս ընծանեց:

Եթէ գումառամ արդինք բերէ, սրուցեց գուշ և նուն ինչ արքուն իւ քառիք՝ իւ Հեղինակի բաժին ու առու այս ուղարակ:

Համապատակ իւ պատման համակարգեան:

Վ. Բ. Պ. Օ. Ռ. Հ. Ի. Ն. Օ.

Կենացէ, Հօթիւ Հացու, 4 Հնձու 1873:

»A Monsieur Victor Hugo

à Guernessey, Hauteville house.

Maitre,

Il me tarde de vous exprimer mes sentiments de gratitude pour la bienveillance avec laquelle vous m'avez accordé l'autorisation de publier Ruy Blas traduit en arménien. Je suis heureux de pouvoir joindre aujourd'hui à mes remerciements le premier exemplaire de cette traduction que j'ai l'honneur de Vous présenter.

L'unique stimulant qui m'a fait entreprendre ce travail aussi difficile qu'attrayant, a été le désir d'illuminer mes nationaux de quelques reflets de Votre bri-

գութեան որ կը և երգործն լեզուներու վրա: Եւ մեզ ցանքի ոյց առնեն եր մեր մեր մնան են ենք այս որ ցպարան իրաւ լըզու ունեցաւ եր, չտափակիք թէ ինչ է առներութիւնը մորինակութենք ու մանեւռաթենք յառաջ կոս զայ, ու բանակութիւնն իրաւ առուածին իր ցանքի ընկայութիւնն ու մեռն թիւնը:

Բարեգործարա Շանհանն որ քիւ կը կորդար՝ լայ կը գուր, որ կոր կոր մերնի զալ իր շափանացաւ թիւնը ու սփանքը, Երկորդ աղօք Ուղարկութեան որ ի պատաստ եւ զոր չկուցու աւարտել իր կը մեր բաւութիւնը պիտի ընկայ առաջ Հայկական մատենագրութեանն:

Քովս է այժմ այդ սրբագրեալ անտիպ Ուղարկութիւնը, զոր Օր. Եփիմէ Օտեան Հանձնաւ նուիրել ինձ 1853ի տպուածին մէկ օրինակն է այն որուն մէջ Խուսինեան իր իսկ ձեռորվ Նշանակած է զանազան սրբագրութիւններ ու բազմակերպ փոփոխութիւններ, զորս ժամանակը եւ փորձառութիւնը պահանջած է իրմէ, անոնն է՝

ՈՒՂԱԾԱԿՈՍՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԴԻ ՀԸԾ ԵԶ ԶՈՒԻՒՆ
կամ

ՏԱՐԵՐՔ ԱՐՄԵՆԱՅԻՐԱՆՈՒԹԵԱՆ
ԵՐԿԱԾԱՐԵՑ ԽՈԽՆԻՆԵԱՆ ԲԺԻՇԿ

ի պէտս ազգային դպրոցաց
Երկրորդ Տիպ
Արատեսեալ, ուղեալ եւ ընդարձակապէս
յաւելեալ:
ԿՈՍՏԱՆԴԻՆՈՒՊՈԼԻՍ
1874:

Յառաջարանը անփոխի է, բայց տեղ տեղ ունի նոր սրբագրութիւններ, սկիզբը կայ Զօն մը գրուած 1858ին եւ ողբացեալ Նիկողոս Պալեանի յիշտաւակին նուիրուած, զոր յիշեցի վերեւ:

Հօրովումներու, Գերականական կանոններու փոփոխութիւններ շատ մուծուած են մէջը, աշխարհաբար լըզուն կամ Արմենաբանութիւնը՝ ըստ Խուսինեանի, աստիճան մը մօտեցուած է վեսմ գրարարին, որ արդէն Խուսինեանի սիրածն էր, եւ անոր բորոք գրածներուն ու շարադրութիւններուն հիմն եղաւ եր եւ նարինիք, ինչպէս դիւրին է մակարեւել իւր ճան իրէն:

Իմ փափաք է, եւ ամենաքրից մէկ փափաք, որ Խուսինեանի այս վրույն հնաւեւ, յաւեւու, որ բարեւեւ Ուղարկութիւնը օր մը յանձնեմ մատուցն, այս Ուղարկութիւնը՝ գեռ

այսօր, աշխարհաբար Գերականութիւններու առատութեան այս ժամանակին մէջ, կրնար մեծ ուղեցցց ըլլալ Հայ գրագիտական ուսման եւ ստար աշխարհաբար լըզուի զարգացման, ինչպէս եղաւ իսկ երբեմն իւր թերութիւնն ներովն հաներձ:

Ուրախի եմ կարգալով, որ մեր Խուսահայ անաւատ մամուլը, Խուսինեանի Ուղարկութեան կատարած երբեմնի գերը, կը դրուատէ այս օրերս, ուրախ եմ՝ որ Խուսինեանի վերագրուածին այս պատիւ ուղարկութիւնը՝ Խուսինեանի կենսագրութիւնը յիշատակած պահուն մէջ գրելով սա սիրոն առղերը:

“ Հանդէսունի մէջ ապւում է գօկոր Նահապետ Խուսինեանի կենսագրութիւնը: Այս բժիշկը թիւբահայ Նշանաւոր գործիչներից մէկն էր: 1848ի Գրանսիական յեղափոխութեան իդէալներով մնուած նա Նիկոլոս Պալեանի եւ Գրիգոր Օտեանի հետ յաջացաւ թիւբահայի ազգային սահմանագրութիւնը եւ մարից գործ գրածքը այդ ընդարձակ նիքնավարութիւնը: Գոկոր Խուսինեան յայտնի է եւ իրեւ գրական գործիչ: Կամենալով կանոնաւոր ձեւերի մէջ գնել մեր աշխարհաբար լըզուն, նա 1850 ական թուականներն հրատարակեց “Ուղարկանութիւն”, անոնով մի գիրք: Կոր կանոններ էր նա սահմանել որոնք, սակայն, չմնդունեցան: Մեզ համար հետաքրքրական այն է որ այդ ուղարկութեան մի քանի ձեւերը, որոնց հետքերը մենք գտնուու ենք դրանից առաջ Մսիթաբեանների հին աշխարհաբարի մէջ էլ, անցան ուսահայերի մէջ էլ, մի երկու բան ընդունեց “Հիւսիսափայլը”, ասպա Խորէն Սահմանի իր “Հայկական Աշխարհին մէջ Խուսինեանից աւելի շատ բան փոխ առաւ: “Մշակիո ուղարկութիւնը այսօր էլ նոյնն է, ինչ մշակել են Խուսինեան եւ նրա ընկեր Գրիգոր Օտեան:” (Ըստունիչի)

Թ. Տ. Վ. Շ.

1. Մարտ, Թիւ 3, Մարտ, Թիւ միջն, 1902, էլ. 229
-230: